

‘Safe in their alabaster chambers’:

Is een vierstemmig koorlied dat kan worden uitgevoerd met sopranino blokfluit, maar dat ook zonder dit bijkomend instrument tot zijn recht komt. In het eerste geval zingt de blokfluit onafhankelijk van het koorlied en symboliseert zo de natuur die onverschillig haar weg gaat.

In de eerste strofe beschrijft de dichteres, Emily Dickinson op een eenvoudige en klare wijze, hoe onze overleden geliefden stil begraven liggen onder hun dak van steen. Uit de tweede strofe blijkt dat boven dat stenen dak de natuur, dus het leven, gewoon zijn gang gaat: de vogeltjes fluiten, de bijen zoemen verder met een onverschillig oor enz... De dichteres besluit met: hoeveel menselijke schranderheid of ervaring gaat hier verloren.

Moeilijkheidsgraad: 2 à 3 op een schaal van 1 – 5.